

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling onsdag den 18. maj 2016

Aalborg Kammermusikforenings 19. generalforsamling fandt sted onsdag den 19. maj 2015 i Hovedbibliotekets mødelokale. Forud for generalforsamlingen mødtes vi i glashjørnet til en lille musikalsk opvarmning ved Erik Sandberg (horn), Judith Blauw (obo) og Vita Kold (klaver). Tanken var, at vi med dette måske kunne lokke nogle flere medlemmer til generalforsamlingen. Hvad det angår, var det ikke nogen stor succes, men for os som var mødt op, var det alligevel en rigtig fin optakt til mødet.

Ved den efterfølgende generalforsamlings vedtægtsbestemte bestyrelsesvalg genvalgte undertegnede som formand for endnu et år, og de to bestyrelsesmedlemmer, som var på valg, Erik Sandberg og Vita Andersen, blev genvalgt for en periode af 2 år. Judith Blauw er fortsat i funktionen som næstformand, Bjarne Juel-Nielsen som kasserer og Erik Sandberg som sekretær.

Forrige sæson dalede medlemstallet fra 86 til 73 medlemmer, og tendensen er fortsat i denne sæson, hvor medlemstallet er endt på 69. Det skal så ses i lyset af de ændringer, vi foretog på sidste års generalforsamling, hvor vi afskaffede muligheden for at have et medlemskab til 200 kr., som så gav rabat på løssalgsprisen af billetter. Herefter er der kun én type medlemskab, hvor man betaler 500 kr. og så har fri adgang til alle sæsonens koncerter. I sæsonen 2014-2015 var der 56, der havde 500 kr.s medlemskabet mod 69 nu, så i forhold til det, er der altså tale om en medlemsfremgang på 13. Det er selvfølgelig forudsigeligt, at nogle af dem, der havde 200 kr.s medlemskabet, ville gå over til at købe billetter i løssalg til fuld pris. Og vi kan konstatere, at besøgstallene ved vore koncerter er klart stigende. Så på den måde er udviklingen positiv. Men det er ret uforståeligt, at ikke flere benytter sig af den prisfordel, der ligger i et medlemskab. Vi vender tilbage til hele denne problematik ved et senere punkt på dagsordenen, så jeg skal ikke opholde mig længere ved det nu. Men jeg vil lige nævne også, at vi efter aftale med Musikkens Hus har indført den ordning for studerende, at de ved henvendelse til kassereren kan få udleveret et studentermedlemskort, der giver gratis adgang til alle vore koncerter. 19 studerende har benyttet sig af dette i år, og de kan jo lægges oven i medlemstallet, så det samlede medlemstal bliver 88.

Vi har i denne sæson afholdt fem koncerter, hvoraf to har været arrangeret i samarbejde med Musikkens Hus. Det gælder sæsonens første koncert den 15. september med det fremragende vokalensemble, *Amarcord* fra Leipzig, der består af fem tidligere medlemmer af det berømte drengekor ved Thomaskirken, der kan føre sine aner tilbage til Bachs tid som Thomaskantor i Leipzig – og endnu længere. Det er et topprofessionelt, uhyre velsyngende ensemble med et kæmperepertoire der strækker sig fra gregoriansk sang til nyskrevet musik, herunder folkesange fra hele verden i arrangementer af nutidige komponister, skrevet til ensemblet. Det aftalte program afspejlede denne alsidighed med en afdeling renæssancemadrigaler, en afdeling kormusik fra romantikken og en afdeling folkesange. Desværre blev den ene af ensemblets basser syg, og programmet måtte derfor ændres. Folkesangene gled ud, og der skete også ændringer i udvalget af romantiske satser og renæssancemadrigaler. Alligevel blev det en strålende koncert med elegant og raffineret ensemblesang, der dækkede et stemningsregister fra lystighed og humor til det mest rørende og inderlige.

Den 24. oktober havde vi besøg af den danske cellist, Tøke Møldrup, der til daglig er solocellist i Copenhagen Phil, og hans israelske kammerat, den fremragende pianist Yaron Kohlberg. De to musikere er i en fase, hvor de stadig udstråler ungdommelig begejstring og samtidig har erhvervet sig en erfaring, der giver et stort musikalsk overskud. De demonstrerede deres store formidlingsglæde og -evne i deres fremførelse af sonater af Beethoven, Sjostakovitj, Ginastera og efter pausen César Francks store A dur sonate, der oprindeligt er skrevet for violin, men som gjorde sig rigtig godt også for cello, i hvert fald i den udførelse den fik af de to unge, sympatiske musikere.

Den 19. januar bød på et meget velkomment genhør med den franske Trio Wanderer. De besøgte os første gang i 1999 som et fremstormende ungt ensemble. Nu tilhører de ubestridt verdenseliten inden for kammerensemble, og det betyder naturligvis også, at deres honorar er fulgt med. Men takket være vort samarbejde med Musikkens Hus var vi i stand til at invitere dem igen, og det var en stor oplevelse at høre deres gennemarbejdede og engagerede fremførelse af Brahms' opus 8, Schuberts Notturmo og Saint Saëns' flotte og virtuose 2. klavertrio. Desværre var vi ikke opmærksomme på, at de akustikdæmpende forhæng i Intimsalen var trukket for, og det tog lidt glansen af første afdeling, indtil vi fik dem trukket fra i pausen.

Den 1. marts havde vi besøg af Doric String Quartet fra London. Jeg havde glædet mig til at høre disse unge musikere i virkeligheden. Jeg kendte dem kun fra en koncertoptagelse fra Wigmore Hall, der lå på nettet. Og jeg blev langt fra skuffet. Jeg mindes ikke at have hørt kvartetsspil så elegant sammenspillet, så præcist intoneret og så nuanceret i foredraget. Hvor hører man Haydn spillet så gennemlyst og så musikalsk gennemarbejdet, som vi oplevede i kvartetens fremførelse af hans opus 64 nr. 4? Og så fik vi også Janaceks første og en af Beethovens sidste strygekvartetter, den vidunderlige opus 132, hvor det lykkedes ensemblet virkelig at lodde dyberne i dette mesterværk. Det blev en aften af de uforglemmelige.

Kun små 14 dage senere, søndag den 13. maj, havde vi sæsonens sidste koncert i Budolfi kirke, hvor domorganist Erling Thomsen og vi var gået sammen om at invitere Danmarks førende barokensemble, Concerto Copenhagen med Lars Ulrik Mortensen som dirigent og cembalist, og den belgiske sopran, Sophie Junker som gæstesolist. Vi fik en koncert med solokantater af Bach, Händel og Buxtehude, endda to af førstnævnte, garneret af trionsonater af Telemann og Goldberg. CoCos vitale og rytmisk spændte spillestil fornægtede sig heller ikke denne aften, og Sophie Junkers lyse sopran understregede den lyse og livsbekræftende stemning, der var gennemgående i programmet og kulminerede i den bryllupskantate, en af de få bevarede verdslige kantater af Bach, der afsluttede programmet. Det kunne ses og mærkes, at CoCo har et trofast og begejstret publikum i Aalborg, som var mødt talstærkt frem, og det kraftige og langvarige bifald var fuldt fortjent.

Sæsonens to første koncerter blev holdt i Øvre Foyér i Musikkens Hus som et forsøg, der skulle afprøve rummets egnethed som koncertlokale. Bortset fra nogle begyndervanskeligheder med forstyrrelser fra tændte informationsskærme, et brummende fadølsanlæg og en kørende elevator, som vi efterhånden fik elimineret, viste det sig at være bedre end man umiddelbart skulle tro. Akustikken viste sig at være overraskende god, rummet er lyst og tiltalende, og man undgår kælderfornemmelsen i salene på etage -3. Det er måske især egnet til

koncertarrangementer af en lidt anderledes type, mens Intimsalen nok er den rigtige ramme om de traditionelle koncerter, hvor opmærksomheden kan koncentreres hundrede procent om det rent musikalske. Intimsalen har også en rummelighed, der gør, at man undgår den klaustrofobiske fornemmelse, som mange oplevede i Klassisk sal, som vi ikke kommer til at bruge igen.

Vi har i flere år haft planer om et fremstød for kammermusikken blandt unge, især de mange studerende i byen, i form af en cafékoncert, hvor man under uhøjtidelige former med et glas i hånden kunne lytte til rigtig seriøs kammermusik præsenteret af dygtige musikere, der også er gode til at kommunikere. Vi har forsøgt flere steder, bl.a. Studenterhuset, som ville være det oplagte sted, men de var ikke interesserede. I vinter var der så en blæserkvintet fra Aalborg Symfoniorkester, der viste sig at være med på ideen, og som foreslog Valentins dag den 14. februar, som var en søndag. Nu havde vi koncerten, vi manglede bare caféen. Vi havde forskellige ideer, men endte med at henvende os til Café Alto på det netop genåbnede Kunsten, og de var meget positive. Vi havde forestillet os, at vores publikum kunne sidde i caféen med en kop kaffe eller et glas øl eller vin og lytte til musikken, men caféen var allerede stopfyldt af udstillingsgæster, og personalet havde nok at se til med de mange gæster, der besøgte museet så kort efter åbningen. Vi måtte så improvisere siddepladser med i hast fremskaffede løse stole, puder og hynder på gulvet foran caféen, så det kom til at ligne en skovtur mere end en café. Målgruppen var som sagt studerende, af hvilke vi vidste, en del er udlændinge, så ensemblet præsenterede programmet på engelsk, men uroen omkring gjorde det svært for flere at få det hele med. Alligevel blev det et rigtig vellykket arrangement. Der var, vurderer vi, over 120, der overværede koncerten, heraf i hvert fald mere end 50 under 30. Stemningen var uhøjtidelig, folk gik lidt til og fra, flere forbipasserende udstillingsgæster slog sig ned og lyttede med, og det meget afvekslende og velvalgte program blev præsenteret og formidlet med stor entusiasme og dygtighed af musikerne. Vi vil helt bestemt arbejde videre med konceptet, men nok prøve at målrette det lidt mere præcist til de studerende, f.eks. ved at finde en bedre lokalitet, gerne med tilknytning til Universitetet.

Vores samarbejde med Musikkens Hus er i en rigtig god gænge. Vi har fået afklaret alle spørgsmål og mellemværender, og vi møder stadig stor velvilje og anerkendelse fra ledelsen, og de unge mennesker fra personalet er meget imødekommende og hjælpsomme. Den bølge af nyvakt musikbegejstring, som Huset har sat i gang i Nordjylland, nyder vi også godt af, og det at vi er med i Husets markedsføring har uden tvivl sin store andel i den øgede publikumstilslutning til vore koncerter. Vores samarbejde om større enkeltprojekter fungerer upåklageligt og giver os muligheder, vi ikke havde før, for også at invitere kunstnere af verdenseliten til Aalborg. Samtidig giver vores tætte relation til Musikkens Hus imidlertid også anledning til nogle overvejelser om vores forenings rolle i Aalborgs musikliv, som vi gerne vil drøfte med forsamlingen senere i dag. Men jeg har kun godt at sige om samarbejdet, som begge parter helt klart har stor glæde af.

Som det måske huskes, viste sidste års regnskab, at den kassebeholdning, vi altid havde haft som en sikkerhed for uforudsete udgifter, pludselig var svundet ind til næsten ingenting. Det har resulteret i en øget indsats på fundraisingsområdet, og det har båret frugt, som årets regnskab om lidt vil vise. Vi er taknemmelige over den store velvilje, vi har mødt, både hos de fonde og myndigheder, der i årevis har støttet os: først og fremmest Aalborg Kommune og Det Obelske Familiefond. Augustinusfonden

og Solistforeningen af 1921 har ligeledes støttet os flere gange, mens nye sponsorer er Oticon Fonden og Louis-Hansen Fonden. Sidsnævnte har været så generøs at tildele os solid støtte i tre år. Vi vil gerne udtrykke vores store taknemmelighed for alle disse tilskud, der jo er helt afgørende for, at vi kan være her og gøre det, vi gør.

Tak til vore samarbejdsparter, Musikkens Hus og Budolfi kirke for godt makkerskab i det forløbne år, tak til kollegerne i bestyrelsen for godt samarbejde, og endelig en stor tak til vores trofaste og altid positive medlemmer for en på alle måder vellykket sæson.

Skørping den 19. maj 2016

Bjarne Troelsen
Formand.

Formandens oplæg til dagsordenens pkt 6: Drøftelse af fremtidsperspektiver for foreningen.

Jeppe Uggerhøj fra Musikkens hus orienterede bestyrelsen ved et møde, han havde inviteret os til i slutningen af januar, om nogle planer, man overvejede for at øge og fastholde det publikum, MH havde skabt kontakt til i dets første to år, hvor belægningsprocenten har ligget omkring 80. Man er bevidt om, at når nyhændens interesse fortales sig, skal der særlige initiativer til, hvis det høje besøgstal skal fastholdes og evt. udbygges. Det, man tænker på, er at skabe en ”klub-struktur”, hvor man som medlem af en klub under MH får særlige fordele: rabatter, eksklusiv adgang til særlige arrangementer, måske en middag i Musikkens Spisehus osv. Man tænker på at målrette klubtilbudene til grupper af mennesker med særlig interesse for bestemte genrer. Det kunne være opera, jazz og...kammermusik!

Når vi blev inviteret til mødet skyldes det, at Jeppe godt kan se, at et sådant initiativ vil stille vores forening i en speciel situation, så han var interesseret i at høre vores mening om sagen.

Vi synes, det er svært at tage stilling til. Hvis MH laver en klub, der byder på særlige oplevelser inden for kammermusik, er det svært at se en rolle for os i Musikkens Hus. Og at fortsætte vores virksomhed uden for Huset i en slags konkurrence med MH's kammermusikklub (ved fx at vende tilbage til Kunsten) giver heller ikke meget mening. Det er en kamp, vi ikke kan vinde. Vi kan så sige, at det afgørende er, at der er et udbud af kammermusikkoncerter af høj kvalitet i Aalborg. Om det leveres af os eller af MH er i det store perspektiv af mindre betydning. Jeg ved ikke, hvor langt MH er med planerne, om de evt. er ændret eller måske ligefrem opgivet. Men jeg vil gerne høre forsamlingens mening om, hvordan vi skal stille os til planerne, hvis de en dag bliver en realitet. Også i det perspektiv er det uheldigt, at vi er så få medlemmer, som vi er. Hvis vi var 200-400, som byer som Hjørring, Hobro og Aarhus kan mønstre, ville vi have en helt anden vægt i evt. forhandlinger. Hvis man skal fortolke situationen, som den ser ud nu, er Aalborgs musikpublikum tydeligvis glade for de koncerter, vi udbyder – de køber billet og møder op, men de melder sig ikke ind. Det kunne tyde på, at de er ret ligeglade med, om vi er der eller ej, bare koncerterne bliver arrangeret.

Bj.T.